NEWS

Uređaj koji se zaboravi

Portret kutijice koja radi iz sjene.

1. rujna 2026., Tobias Engl

Jedva je veći od džepne knjige i ne izgleda kao ništa posebno. Crna kutija, mat, bez ventilatora, bez trepćućih lampica, s nekoliko priključaka na stražnjoj strani. Najčešće stoji u ormariću ispod zaslona ili je pričvršćen iza njega na zidu. Tko uđe u prostoriju, nikad ga ne vidi.

A ipak sve nosi on. Ono što se pojavljuje na zaslonu dolazi odavde: jelovnik, broj u redu čekanja, tekst u izložbenoj dvorani, prevedeni pozdrav. Uređaj sam računa, na licu mjesta, bez zaobilaska preko nekog dalekog oblaka. Ako internet zakaže, zaslon radi dalje, jer ono što prikazuje već je u kući.

Skroman je. Troši tako malo struje da je ljeti jedva topao na dodir i radi godinama, a da ga nitko ne dira. Ništa mu se ne može podmetnuti. Pri pokretanju provjerava vlastiti softver, a ono što nije potpisano ne učitava. Od velikih skupljača podataka drži se podalje, jer u njegovu sustavu nema ničega što bi se javljalo kući.

ScreenWay toj kutiji daje ime: Media Player. Računalo koje malo priča, a mnogo izdrži. Čuva ono što neko mjesto zna i prosljeđuje to zaslonima, na jeziku koji je upravo potreban. Neki od tih uređaja čak i govore, prevode i čitaju naglas, a i to se događa u samom uređaju, metar od promatrača.

Najljepša pohvala za takav uređaj jest to da o njemu nitko ne govori. Nema poziva, nema smetnje, nema imena koje se spominje u kući. Obavlja svoj posao, tiho, i nestaje iz svijesti onih koji o njemu ovise. Uređaj koji se zaboravi jest uređaj koji traje.